

Arrest

nr. 326 856 van 16 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. CEUNEN
Gaarveldstraat 111
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 3 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 30 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 9 december 2024 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN *loco* advocaat L. CEUNEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 19 oktober 2021 binnenkwam, diende op 25 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 21 oktober 2016 werden verzoeksters haar vingerafdrukken afgenomen in Italië en op 31 januari 2018 en 3 oktober 2019 in Frankrijk (Eurodac). Op 24 januari 2022 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het Belgische grondgebied te verlaten daar Frankrijk verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming. Op 3 augustus 2023 werd het dossier overgedragen aan het Commissariaat-generaal.

1.3. Op 30 oktober 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 30 oktober 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U werd op 3 september 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 13.15 uur tot 17.16 uur, bijgestaan door een tolk die het Engels machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in de stad Warri gelegen in Delta State en te behoren tot de Urhubo ethnïe. U woonde tot aan uw vertrek in Benin City, Edo State. Tot 2010 woonde u daar samen met uw ouders en broers en zussen, daarna trok u in bij uw toenmalige partner, V.N. met wie u drie kinderen kreeg. U werd echter door hem en zijn familie mishandeld en beschuldigd van hekserij. In 2014 werd u samen met uw kinderen uit het huis gezet. U begon te werken in de winkel van mevrouw H. en werkte daar tot 2016. Toen stelde ze u voor om u te helpen om naar Europa te reizen om daar te werken als hulp in het huishouden. Ze nam u vóór de reis echter mee naar een traditionele genezer, bij wie u een voodoo ritueel moest ondergaan en zweren dat u 30 000 Euro zou betalen aan mevrouw H. en dat u niet zou weglopen. U deed het ritueel en de belofte. U meende echter dat het om 30 000 Naira ging, niet 30 000 Euro. U reisde via Libië per boot naar Italië en daar werd u opgehaald en naar België gebracht. U kwam in november 2016 aan in België en werd ontvangen door de dochter van mevrouw H. Zij legde u uit dat u gekomen was om als prostituee te werken. U werkte van eind 2016 tot 2019 als prostituee en stuurde vanaf begin 2017 maandelijks tussen de 300 en 500 euro naar mevrouw H. Na drie jaar betalen liet u echter weten aan mevrouw H. dat u niet meer zou betalen aangezien de schuld afbetaald was. Mevrouw H. ging hier echter niet mee akkoord en bedreigde u met de vloek. Ze bedreigde ook uw familie in Benin City, die als gevolg hiervan moest verhuizen naar Kokori, Delta State. Nadat u uw telefoonnummer wijzigde, bleef ze via uw broer via Whatsapp, spraakberichten met bedreigingen sturen. U ontving via uw broer ook een video waarin de traditionele genezer een vloek uitspreekt over u. U deed een verzoek tot internationale bescherming in Italië op 21 oktober 2016, en in Frankrijk deed u verzoeken tot internationale bescherming op 31 januari 2018 en op 3 oktober 2019. Op 25 oktober 2021 deed u een verzoek om internationale bescherming in België.

U vreest bij terugkeer naar Nigeria dat mevrouw H. mensen zal sturen om u te vermoorden en u vreest ook dat u zal sterven omwille van de vloek die op u rust. U vreest ook dat de familie van de vader van uw kinderen mogelijks voodoo zal gebruiken tegen u en uw kinderen.

Na het onderhoud maakte u volgende documenten over: een kopie van de eerste en laatste twee bladzijden van uw paspoort; een USB-stick met daarop twee video's van een voodoo ritueel en een video van geluidsopnames die afgespeeld worden van een telefoon en een door u zelf geschreven uitleg over de inhoud van de usb stick.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u wenste gehoord te worden door een vrouw (Vragenlijst DVZ, vraag 6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het onderhoud gevoerd door een vrouwelijke Protection Officer.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uw verklaringen over uw verblijfplaats in de periode van 2016 tot en met 2021 stemmen niet overeen met de informatie in uw administratief dossier. U verklaart dat u deze gehele periode in België verbleef (CGVS p. 5) maar uit uw administratief dossier blijkt dat u tijdens deze periode een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende in Italië (2016) en twee VIB's in Frankrijk (2018 en 2019). U vermeldt dus uw verblijf in Frankrijk niet, alsook niet uw VIB's aldaar in 2018 en 2019. Hiermee geconfronteerd blijft u bij uw verklaringen over uw onafgebroken verblijf in België en stelt u dat u naar Frankrijk ging per trein vanuit

Antwerpen om daar een VIB te doen (CGVS p. 5-6). U zegt dat u in Frankrijk om internationale bescherming verzocht omdat u niet wist hoe u dit in België moest doen en omdat een vriend u dit aanraade (CGVS, p. 5). U zou pas in 2021 van een vriendin vernomen hebben dat u ook in Brussel een verzoek kon doen (CGVS, p. 19), een uitleg die geenszins overtuigt. Bovendien verklaarde u op de DVZ aanvankelijk dat u gedurende vier jaar en met name tot oktober 2021 in Frankrijk had verbleven (Verklaring DVZ, vraag 22 en 37). U beschikt ook niet over enig begin van bewijs van uw onafgebroken verblijf in België. U stelt dat u H. betaalde via Moneygram maar u beschikt niet over betalingsbewijzen (CGVS, p. 18 en 19). Dat haar dochter u gevraagd zou hebben om deze te vernietigen volstaat niet als uitleg. Daarnaast hebt u in België op geen enkel moment hulp of bescherming gezocht bij de autoriteiten of bij niet-gouvernementele organisaties. U verklaarde wel dat u tijdens deze periode meermaals in contact kwam met de politie (CGVS p.11) die u bovendien actief hulp aanbood (CGVS p. 19) en tevens dat u ervan op de hoogte was dat andere vrouwen in uw situatie aangifte deden bij de politie (CGVS p. 11). U zegt dat u niet inging op het aanbod van de politie omdat u de weg niet wist (CGVS p. 11).

Gelet op het geheel van bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden onafgebroken verblijf in België in de periode 2016/2021 en dus ook niet aan de gedwongen prostitutie door mevrouw H.

Betreffende deze problemen dient nog gewezen te worden op het feit dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de beschikbare informatie. Zo verklaart u dat u niet wist dat het vaak gebeurt dat meisjes uit Nigeria naar Europa gestuurd worden met de belofte op werk, maar dan uiteindelijk gedwongen worden om in de prostitutie te werken (CGVS, p. 13). Echter uit info waarover het CGVS beschikt blijkt dat het beeld van een jonge vrouw wonende in Benin City (zoals u) die niets weet van migratie en prostitutie, niet correct is, aangezien bijna 100% van de vrouwen weldegelijk weet welke jobs ze zullen doen in Europa, door o.a. de vele sensibiliseringscampagnes. (zie administratief dossier). U werd volgens uw verklaringen duidelijk verteld dat u naar Europa ging om te werken en bracht ook uw familie hiervan op de hoogte, aangezien zij sinds uw vertrek voor uw kinderen zorgen (CGVS p. 7). U was op de moment van uw ronseling door mevrouw H. een volwassen vrouw van 25 jaar, die in contact stond met de maatschappij als verkoopster op de markt. Er is dus geen enkele reden om aan te nemen dat u niet op de hoogte zou zijn van deze praktijken en de risico's die eraan verbonden zouden zijn, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u volledig onwetend zijn over de risico's van het ingaan op een belofte over werk in Europa en het zweren van een schuld, ernstig aantast.

Verder legt u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de gebeurtenissen die leidden tot uw vertrek. Zo zegt u dat u uit het huis gezet wordt van uw echtgenoot zeven dagen na de geboorte van uw kind (CGVS vragenlijst, vraag 5). Later zegt u echter dat u nog zwanger was van uw derde kind toen u voor mevrouw H. begon te werken (CGVS p. 12). U zegt ook eerst dat u in het huis van mevrouw H. woonde (CGVS vragenlijst, vraag 5), later zegt u dat u een kamer huurde in Oni Street, waar u samen met uw kinderen woonde (CGVS p. 13).

Uw verklaringen in verband met de bedreigingen door de traditionele genezer zijn evenmin eensluidend. Op de DVZ verklaart u dat u bedreigingen kreeg van hem vanaf 2017 via de telefoon (CGVS vragenlijst, vraag 5) terwijl u tijdens uw onderhoud op het CGVS zegt dat u door hem niet bedreigd werd (CGVS p. 24), pas bij confrontatie met de eerdere verklaringen zegt u dan dat u in 2019 via de telefoon door hem bedreigd werd (CGVS p. 24).

Voor de volledigheid dient te worden toegevoegd dat er in Nigeria een federale organisatie door de overheid in het leven werd geroepen, die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, namelijk het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano, Lagos, Sokoto en Uyo) die een veilige opvang biedt aan slachtoffers van mensenhandel, ook slachtoffers van mensenhandel die teruggekeerd zijn uit het buitenland naar Nigeria. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de mensenhandelaren betreft.

In verband met de problemen met uw echtgenoot, V.N. de vader van uw kinderen, en zijn familie, verklaart u dat u vreest dat de familie mogelijks zal proberen de kinderen van u af te nemen maar dat u verder geen vrees heeft voor uzelf bij terugkeer (CGVS p. 21). U verklaart wel dat u vreest dat de familie mogelijks

voodoo zal gebruiken tegen u en uw kinderen. Hier valt te benadrukken dat u sinds 8 jaar niets meer van de familie van de vader van uw kinderen heeft gehoord (CGVS p. 21) en u zelf heeft aangegeven dat de vader van uw kinderen nooit meer interesse heeft getoond in de kinderen en uzelf, en u ook zelf zegt dat ze niets willen dat van u is, met betrekking tot de kinderen.

Voorts legt u in verband met de problemen die u had met V.N. en zijn familie tegenstrijdige verklaringen af: zo zegt u eerst dat u niet getrouwd was met V.N. omdat uw vader en ook de familie van V. ertegen waren (CGVS, p. 20, p. 24). Op een ander moment zegt u dan weer dat uw vader net wél wou dat u met V. zou trouwen en dat uw ouders u daarom niet opvingen toen u door de familie en hem mishandeld werd en u uit het huis moest vertrekken (CGVS, p. 14). U zegt tijdens uw onderhoud bij DVZ dat u beschuldigd werd door de stam van uw echtgenoot van hekserij (CGVS vragenlijst, vraag 5), tijdens uw onderhoud op het CGVS zegt u echter dat de beschuldigingen van hekserij afkomstig zijn van de broers en zussen van V.N. die naar een 'native dokter' –die niet behoort tot de stam van N. - gingen en die zei dat u een heks was en dat u verder geen problemen had met de stam van V.N. (CGVS p. 23). U verklaart tevens bij DVZ dat u door de familie van N. heel hard geslagen werd (CGVS vragenlijst, vraag 5). U vermeldde deze problemen echter niet tijdens uw interview op het CGVS. Toen u er echter naar gevraagd werd, namelijk specifiek of u, naast het feit dat uw man nog andere vrouwen meebracht naar huis en dat u een heks genoemd werd, nog andere problemen had, antwoordde u daarop negatief (CGVS p. 23). U herinnerde zich pas dat u geslagen werd wanneer u geconfronteerd werd met uw eerdere verklaringen hierover (CGVS p. 23). Verder zei u bij DVZ dat u door de familie gedwongen werd om te werken op het land (CGVS vragenlijst, vraag 5) terwijl u in het interview met het CGVS zegt dat u enkel in het huishouden moest werken. Pas toen met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, vertelde u dat u ook op het land moest werken (CGVS p. 23).

Wat betreft de vrees voor de gevolgen van het verbreken van een eed, dient bijkomend toegevoegd dat uit het EASO Country of Origin Information Report – Nigeria – Seks trafficking of women blijkt dat voodoo of 'juju' een traditionele religie is in West Afrika. Men gelooft dat geesten of goden over de aarde heersen en elk aspect van het menselijk bestaan bepalen. Deze goden kunnen mensen beschermen of hen straffen. De rituele eed of 'juju' wordt in de Nigeriaanse mensenhandel gebruikt als een dwangmiddel om de slachtoffers psychologisch onder controle te houden. De angst voor de consequenties van het verbreken van de eed, zijnde de bestraffing door de goden, is immers erg groot. Er wordt namelijk geloofd dat het verbreken van de eed de goden zal ontstemmen, hetgeen kan leiden tot ernstige ziekte, krankzinnigheid of de dood van de verbreker van de eed of diens familieleden. Opdat een dergelijke vrees in hoofde van het slachtoffer kan worden aangenomen moet de betrokken persoon dat geloof dan ook noodzakelijkerwijs aanhangen, wat in casu niet het geval blijkt te zijn. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u een katholiek christen bent (CGVS, p.4) en nergens uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat u aanhanger bent van een traditionele religie. Bovendien werd er geen geloof gehecht aan uw verklaringen over gedwongen prostitutie door mevrouw H [...] en bleken uw opeenvolgende verklaringen over uw ex en diens familie (die geen christenen zijn en aan voodoo zouden doen) niet eensluidend (CGVS, p. 21).

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Documenten kunnen immers enkel dienen ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen hetgeen hier niet het geval is. De kopie van eerste en laatste twee bladzijden van uw paspoort bevestigt enkel uw identiteitsgegevens en nationaliteit welke in deze beslissing niet ter discussie staan. Aan privé beeld- en audio materiaal kan geen bewijskracht worden toegekend gezien het mogelijk is om deze te manipuleren. Bovendien kan er niet uit worden afgeleid wie de bedreigingen/vloek uitspreekt, noch op wie deze van toepassing zou zijn. Verder is er geen duidelijkheid over de datum of maker van deze opnames, waardoor deze op elk moment en door eender wie kan gemaakt zijn.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij

groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de

eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- De materiële motiveringsplicht;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster betoogt als volgt:

“1. Woonplaats verzoekster 2016-2021

Verwerende partij meent dat de verklaringen over de verblijfplaats van verzoekster in de periode van 2016-2021 niet overeenstemmen met de informatie in het administratief dossier.

Verzoekster is formeel dat zij gedurende deze gehele periode daadwerkelijk woonachtig was in België.

Het klopt dat verzoekster op 21/10/2016 een verzoek tot internationale bescherming zou ingediend hebben in Italië, evenals twee verzoeken in Frankrijk op 31/01/2018 en 3/10/2021.

Wat betreft het verzoek in Italië: verzoekster was niet op de hoogte dat dit als een formeel verzoek om internationale bescherming werd beschouwd.

Ze heeft enkel haar vingerafdrukken afgegeven maar was zich niet bewust van de verdere procedure, aangezien ze kort daarna werd weg gesmokkeld uit Italië.

Met betrekking tot de aanvragen in Frankrijk: verzoekster was destijds op bezoek bij vrienden in Lille (Frankrijk) die haar hebben geadviseerd een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Frankrijk.

Verzoekster werd er door haar vrienden van overtuigd dat een verzoek om internationale bescherming sneller zou behandeld worden in Frankrijk met positief resultaat.

Verzoekster reisde meermaals met de trein vanuit Antwerpen naar Frankrijk om aldaar een verzoek om internationale bescherming in te dienen en de formaliteiten te voldoen.

Desondanks verbleef zij in de periode van 2016 tot 2021 onafgebroken en feitelijk in België.

Verwerende partij oordeelt tevens in haar beslissing op p.2 dat verzoekster niet beschikt over enig begin van bewijs inzake haar onafgebroken verblijf in België.

Zo haalt zij aan dat er geen betaalbewijzen van de geldstorting aan H. zijn overgemaakt.

Verzoekster beschikt niet over afschriften, doch wel een handgeschreven papier waarop zij maandelijks het door haar overgemaakte bedrag noteerde teneinde overzicht te bewaren van haar betalingen aan H.

☐ *Stuk 2 - lijst met gestuurde bedragen*

Verzoekster werd door mensensmokkelaars- en handelaars naar België gehaald om alhier gedwongen in de seksindustrie te werken.

Zij werd met argusogen gevolgd door J., de dochter van H. en diende voor elke stap die zij buiten haar gehuurde kamer zette, verantwoording af te leggen.

J. vernietigde systematisch alle betalingsbewijzen aan H. opdat er geen bewijs zou bestaan van de afpersing van H. ten aanzien van verzoekster én de georganiseerde mensenhandel waarin J. en H. beiden een aandeel hadden.

2. Reisintentie van verzoekster

Verwerende partij oordeelt dat de verklaringen van verzoekster omtrent de mensensmokkel en de gedwongen prostitutie niet overeenstemmen ‘met de beschikbare informatie’.

Eerst en vooral wenst verzoekster verduidelijking te bekomen over deze 'beschikbare informatie'. Geenszins wordt in de bestreden beslissing verwezen naar actuele (openbare) rapporten die de verklaringen van verzoekster op dit punt tegenspreken.

Over welke specifieke info beschikt verwerende partij waaruit zou moeten blijken dat verzoekster had moeten weten dat zij gedwongen in de prostitutie zou moeten werken bij aankomst in België?

Verwerende partij oordeelt hierover als volgt:

"Het beeld van een jonge vrouw wonende in Benin City (zoals u) die niets weet van migratie en prostitutie, niet correct is, aangezien bijna 100% van de vrouwen weldegelijk weet welke jobs ze zullen doen in Europa, door o.a. de vele sensibiliseringscampagnes".

Verzoekster heeft echter slechts lager onderwijs gevolgd en was niet op de hoogte van de sensibiliseringscampagnes waar verwerende partij naar verwijst.

Overigens wordt er niet concreet verwezen naar welke sensibiliseringscampagne dan de doorslag had moeten geven voor verzoekster.

Haar scholing zorgt ervoor dat zij eerder beperkt is in het lezen en schrijven.

Overigens is het algemeen bekend dat Nigeriaanse vrouwen tot op de dag van vandaag met smoesjes naar Europa worden gesmokkeld voor seksuele uitbuiting.

Het moge duidelijk zijn dat de enige reden waarom verzoekster naar België kwam was om een job als poetshulp uit te oefenen teneinde haar kinderen in Nigeria te kunnen onderhouden.

Als zij op de hoogte was van de inhoud van haar toekomstige 'tewerkstelling', had zij haar kindjes niet achtergelaten en was zij geenszins naar België gekomen.

3. Hulp en bescherming

Verwerende partij stelt dat verzoekster op geen enkel moment hulp of bescherming heeft gezocht bij de autoriteiten of niet-gouvernementele organisaties.

Verzoekster veronderstelde dat zij een nette job als poetsdame zou krijgen in België en vertrouwde H. en diens dochter dan ook.

Tot haar aankomst in België vermoedde ze geen kwaad en was ze zich niet bewust van de werkelijke intenties van H.

Eenmaal in België werd verzoekster echter gedwongen om in de prostitutie te werken door zowel J. als H. die op misdadige wijze in organisatie samenwerkten teneinde grof geld te verdienen en hierbij naïeve dames uit Nigeria te gebruiken.

Verzoekster was in eerste instantie angstig om de politionele diensten in te lichten over haar gedwongen 'tewerkstelling'. Ze was op dat moment in illegaal verblijf en haar werd wijsgemaakt dat de politie een illegale prostituee niet zouden geloven.

Bovendien bracht haar eerdere ervaring in Nigeria, waar politiediensten terughoudend zijn in het bieden van hulp aan vrouwen in nood, een ernstige wantrouwen met zich mee, hetgeen haar tegenhield om hier hulp te zoeken.

Overigens hing de voodoo-eed nog boven haar hoofd, die ze onder dwang had moeten afleggen in het bijzijn van H. en waarbij ze gezworen had dat ze de som van € 30.000,00 aan H. zou terugbetalen.

Ten gevolge van deze eed vreesde verzoekster dat H. wraak zou nemen op haar familie in Nigeria als zij aangifte zou doen bij de autoriteiten.

Deze vrees bleek niet zonder reden, want nadat verzoekster besloot om haar geen geld meer te sturen, begon H. haar en haar familie ernstig te bedreigen.

☐ Stuk 3 – Bericht broer over de vloek van H.

Door deze bedreigingen was haar familie genoodzaakt om vanuit Benin City te verhuizen naar Kokori, in de staat Delta, om aan het gevaar te ontsnappen.

Ten tijde van deze bedreigingen aan haar familie, stond verzoekster in België onder psychische terreur van J., de dochter van H.

Toch kwam verzoekster tweemaal in contact met de politie, in Brugge en Antwerpen ter controle.

Zij legde verklaringen af over haar tewerkstelling als prostitué en geeft aan slachtoffer te zijn van mensenhandel.

☐ *Stuk 4 – verhoor bij politie Antwerpen d.d. 30/11/2021*

Echter, uit vrees voor de gevolgen voor haar eigen leven en haar familie in Nigeria heeft verzoekster geen verdere stappen ondernomen na deze contacten.

Daarnaast heeft verzoekster contact opgenomen met Payoke, een niet-gouvernementele organisatie in het kader van strijd tegen de handel en uitbuiting van mensen.

4. Vermeende tegenstrijdige verklaringen

Voorts benoemt verwerende partij zeer oppervlakkig een aantal zaken onder de noemer van tegenstrijdige verklaringen, onder meer: Het tijdstip van de uithuiszetting van verzoekster

Verzoekster werd door haar echtgenoot uit huis gezet twee weken na de geboorte van haar derde kind en op dat moment al te werkzaam was bij H.

Ze heeft enkele weken bij haar ouders moeten verbleven.

Hierna ging verzoekster soms bij H. overnachten met haar kinderen maar zij woonde daar niet.

Ze woonde echter in een huurwoning in Oni Street en in die periode werkte ze alsnog voor H.

Deze feiten zijn correct waardoor het onbegrijpelijk is dat deze juiste verklaringen toch als tegenstrijdig worden bestempeld.

Met betrekking tot de bedreigingen door H. en de traditionele genezer, staat verzoeksters onder directe bedreiging van H.

De traditionele genezer werkt voor H. en wanneer hij bedreigingen uit, doet hij dit in haar opdracht. Verzoekster wordt dus door H. bedreigd.

5. Seksuele uitbuiting en mensenhandel

Vervolgens verwijst verwerende partij naar een federale organisatie door de overheid in Nigeria die verantwoordelijk is voor opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, namelijk het National Agency for Prohibition of Traffic in Person (NAPTIP).

Verwerende partij beperkt zich ertoe verzoekster door te verwijzen naar NAPTIP, zonder in te gaan op de praktische en veiligheidsproblemen die een dergelijke verwijzing met zich meebrengt.

Echter verwerende partij slaagt er niet in te onderzoeken dat overlevenden van mensenhandel en seksuele uitbuiting bij hun terugkeer naar Nigeria vaak te maken krijgen met gezondheidsproblemen, armoede en afschuwelijke omstandigheden.

De nachtmerrie eindigt dus niet: de overlevenden van seksuele uitbuiting en mensenhandel blijven getraumatiseerd bij hun terugkeer in Nigeria.

Naast sociale stigmatisering en afwijzing door families en gemeenschappen, hebben zij vaak te maken met financiële problemen en een gebrek aan steun om terug op hun eigen voeten te staan.

Hun gezondheid wordt ernstig aangetast, zowel fysiek als mentaal, met klachten zoals hoofdpijn, posttraumatische stressstoornis (PTSS), infecties, HIV en onvruchtbaarheid.

Er is een dringende behoefte aan financiële, medische en psychosociale hulp om hen te ondersteunen bij hun herstel en re-integratie.

De Nigeriaanse autoriteiten bieden niet de noodzakelijke hulp aan overlevenden om hun leven weer op te bouwen.

Bovendien worden veel vrouwen onrechtmatig vastgehouden in opvangcentra zoals NAPTIP. A.O., vrouwenrechtenonderzoeker bij Human Rights Watch, getuigt hierover als volgt:

“We waren geschokt toen we zagen dat getraumatiseerde overlevenden maandenlang achter hekken werden opgesloten, zonder de mogelijkheid om met hun families te communiceren, in door de overheid gerunde opvangcentra.”

Bescherming mag geen excuus zijn om vrouwen en meisjes willekeurig vast te houden en hen hun vrijheid en bewegingsvrijheid te ontnemen. Zulke detentieomstandigheden brengen het herstel en welzijn van de slachtoffers in gevaar.

Er zijn diverse problemen in opvangcentra zoals het gebrek aan voldoende middelen, verouderde en slecht uitgeruste opvangcentra, buitensporige beperkingen op de bewegingsvrijheid van overlevenden en slechte communicatie en informatie-uitwisseling met de slachtoffers.

NAPTIP beheert tien tijdelijke opvangcentra in het hele land voor vrouwelijke en minderjarige overlevenden van mensenhandel met een totale capaciteit van slechts 334 bedden.

Volwassenen en kinderen worden in dezelfde opvangcentra gehuisvest.

De overheid biedt overlevenden van mensenhandel meestal geen accommodatie of huisvestingsondersteuning buiten deze opvangcentra.

Een getuige deelt haar ervaring in detentie bij NAPTIP als volgt:

“Ik ben hier al bijna zes maanden... Ik eet, slaap en schreeuw. Ze doen de poort niet open. Ik heb tegen NAPTIP gezegd dat ik hier niet wil blijven; ik wil naar huis. Ze zeiden dat ze me zullen laten gaan. Ik voel me hier niet goed. Ik kan hier niet blijven en niets doen.”

6. Bedreigingen door H. en traditionele genezer

Daarnaast heeft verwerende partij niet de nodige inspanningen geleverd om het relaas van verzoekster grondig te onderzoeken, met name wat betreft de risico's dat verzoekster loopt door de bedreigingen van H. zowel jegens haarzelf als jegens haar familie in Nigeria.

Verzoekster vreest dat H. haar bij terugkeer naar Nigeria zal laten vermoorden.

Zoals eerder aangehaald, de familie van verzoekster heeft moeten verhuizen en dit omwille van bedreigingen uitgaande H.

H. heeft een uitgebreid netwerk, ze heeft zelfs connecties binnen de politie in Nigeria. Het profiel van H. en de voortdurende dreiging die zij vormt worden slechts oppervlakkig behandeld.

Ze is machtig en beschikt over financiële middelen en ondersteuners die een reel gevaar zou kunnen vormen wanneer verzoekster terugkeert naar Nigeria.

Ondanks het verbreken van het contact door verzoekster liet mevrouw H. verzoekster niet met rust.

Zij bedreigde haar opnieuw met een vloek en stuurde via haar broer een video waarin een traditionele genezer een vloek uitsprak over verzoekster.

Verwerende partij laat na de zwaarwichtigheid van de voodoo-vloek op verzoekster te onderzoeken en doet dit louter af als verzinsel omdat verzoekster het Juju geloof niet aanhangt.

Geenszins heeft zij diepgaand onderzoek gedaan naar de consequenties waarvan verzoekster gelooft dat ze zullen volgen bij het verbreken van de eed.

Tot op heden gelooft zij dat de dood van haar moeder een gevolg is van het verbreken van de eed.

Voodoo, ook wel "juju" genoemd door de Nigerianen is een essentieel onderdeel van de Nigeriaanse Mensenhandel.

Tijdens rituelen worden dieren, zoals geiten en kippen, geofferd. Ook worden lichaamsonderdelen zoals hoofd- oksel- en schaamhaar evenals teen- en vingernagels afgeknipt.

Het traditionele geloof in voodoo maakt al eeuwenlang deel uit van de Nigeriaanse gemeenschap en is verspreid over alle lagen van de bevolking.

In het dagelijks leven wordt er dan ook regelmatig een beroep gedaan op deze rituelen, bijvoorbeeld om geluk en voorspoed af te dwingen, zichzelf te beschermen tegen ziekte en ongeluk, of om problemen met anderen op te lossen.

In de Nigeriaanse gemeenschap wordt quasi altijd een voodoopriester geraadpleegd voordat belangrijke beslissingen worden genomen of om hulp te zoeken bij het oplossen van problemen.

De traditionele genezers/voodoopriesters zijn machtige personen en hun invloed in Nigeria mag niet worden onderschat.

Deze rituelen hebben een enorme impact gehad op verzoekster.

Ook al is verzoekster katholiek, leeft ze nog steeds in angst voor de gevolgen van de voodoo en gelooft ze dat het verbreken van de eed haar leven zou kosten.

7. Bijgebrachte documenten door verzoekster

Verwerende partij onderzoekt niet grondig de door de verzoekster bijgebrachte documenten, waaronder de video met een Voodoo-dreiging en berichten van de broer van de verzoekster.

De video werd reeds overgemaakt aan het Commissariaat voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

□ Stuk 3 – Bericht broer over de vloek van mevrouw H.

Het feit dat bijgebrachte documenten niet grondig worden onderzocht, toont aan dat het onderzoek van verwerende partij onvoldoende zorgvuldig en grondig is uitgevoerd.

De motivering van verwerende partij is dan ook niet juist.

Verwerende partij stelt dat het in deze niet om een vervolging of vrees in 'vluchtelingrechtelijke' zin gaat.

Verwerende partij had moeten nagaan in het licht van de aangehaalde elementen of verzoekster nu in aanmerking zou komen voor toepassing van art. 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Het onderzoek werd in casu niet gevoerd in het kader van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verwerende partij had moeten nagaan in het licht van de aangehaalde elementen of verzoekster nu in aanmerking zou komen voor toepassing van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ook dit onderzoek werd in casu niet uitvoerig gevoerd in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

8. Subsidiäre bescherming

De veiligheidssituatie in Nigeria blijft zorgwekkend door gewapende groepen en een corrupte regering.

In het noordwesten van het land plegen bendes van zogenaamde bandieten grootschalige moordpartijen, ontvoeringen, seksueel geweld en plunderingen, terwijl in het noordoosten de aanvallen van de Islamitische Staat in West-Afrika Provincie (ISWAP), een deel van Boko Haram, weer toenemen.

Jonge vrouwen die door Boko Haram worden ontvoerd doorstaan niet alleen seksuele slavernij en andere ernstige misdaden, maar de ontsnapping uit deze situatie wordt vaak gevolgd door verdere schendingen tijdens hun detentie door het leger.

Ondanks deze traumatische ervaringen worden de jonge vrouwen nog steeds verwaarloosd door de autoriteiten die hen re-integratieondersteuning moeten bieden die ze dringend nodig hebben.

Langdurige conflicten tussen boeren en herders in Nigeria's Middle Belt en noord centrale regio blijven dodelijke slachtoffers eisen waarbij etnische en religieuze spanningen de situatie verergeren.

Veiligheidstroepen worden beschuldigd van ernstige mensenrechtenschendingen zoals willekeurige luchtaanvallen terwijl de overheid nalaat verantwoordelijke officieren ter verantwoording te roepen.

In Nigeria is de veiligheidssituatie verergerd door buitensporig geweld van veiligheidstroepen tegen burgers wat wijst op de corruptie binnen de overheid.

De moord op O. I. door een politieagent in Delta State en het doden van drie jongeren door soldaten in Edo State benadrukken de gewelddadige en onveilige omstandigheden.

In Nigeria werden in 2023 meer dan 24.000 gevallen van seksueel en gender gerelateerd geweld gemeld waarvan 975 dodelijke slachtoffers.

Vrouwen worden regelmatig het slachtoffer van extreme mishandeling, zo werd op 15 juni 2023 een acht maanden zwangere vrouw verkracht en op 22 juni werd een 13-jarig meisje in haar huis verkracht.

Deze gevallen benadrukken de extreme mishandeling en miskennis van de rechten van vrouwen in het land.

Tegelijkertijd heeft de hoge inflatie geleid tot meer armoede en ongelijkheid. Miljoenen mensen leven in extreme armoede zonder toegang tot een functionerend sociaal beschermingssysteem.

De bestreden beslissing bevat aldus geen afdoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidplicht die men mag verwachten in elk concreet geval.

'De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen' (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519)

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Het middel is dan ook ernstig en gegrond."

Inventaris der stukken:

"2. Lijst met gestuurde bedragen.

3. Berichten broer over de vloek van mevrouw H.

4. Verhoor bij politie Antwerpen d.d. 30/11/2021".

3.1.2. Op 19 december 2024 legt de commissaris-generaal een nota met opmerkingen neer waarin wordt gesteld dat het verzoekschrift geen grond middel bevat.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden vervolging daar ze misleidende verklaringen aflegde over haar verblijfplaatsen (i), haar vermeende onwetendheid niet valt te rijmen met de objectieve informatie inzake prostitutienetwerken in Nigeria (ii), ze tegenstrijdige verklaringen aflegde over de gebeurtenissen die leidden tot haar vertrek alsook de bedreigingen die ze ontving (iii) en ze beroep kan doen op overheidsinstellingen bij een terugkeer naar Nigeria (iv). Verder heeft verzoekster al acht jaar lang niets vernomen van haar echtgenoot (v) en legde verzoekster tegenstrijdige verklaringen af omtrent haar problemen met haar echtgenoot (vi). Bovendien is

verzoekster katholiek en geen aanhangster van voodoo, hetgeen haar vrees tegenover 'juju' danig relativeert (vii).

Verzoekster kan geen afbreuk doen aan deze vaststellingen door het herhalen van haar verklaringen en het aanhalen van vergoelijkningen.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekster niet de waarheid vertelde over haar eerdere verblijfplaatsen:

“Uw verklaringen over uw verblijfplaats in de periode van 2016 tot en met 2021 stemmen niet overeen met de informatie in uw administratief dossier. U verklaart dat u deze gehele periode in België verbleef (CGVS p. 5) maar uit uw administratief dossier blijkt dat u tijdens deze periode een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende in Italië (2016) en twee VIB's in Frankrijk (2018 en 2019).

U vermeldt dus uw verblijf in Frankrijk niet, alsook niet uw VIB's aldaar in 2018 en 2019. Hiermee geconfronteerd blijft u bij uw verklaringen over uw onafgebroken verblijf in België en stelt u dat u naar Frankrijk ging per trein vanuit Antwerpen om daar een VIB te doen (CGVS p. 5-6).

U zegt dat u in Frankrijk om internationale bescherming verzocht omdat u niet wist hoe u dit in België moest doen en omdat een vriend u dit aanraade (CGVS, p. 5). U zou pas in 2021 van een vriendin vernomen hebben dat u ook in Brussel een verzoek kon doen (CGVS, p. 19), een uitleg die geenszins overtuigt. Bovendien verklaarde u op de DVZ aanvankelijk dat u gedurende vier jaar en met name tot oktober 2021 in Frankrijk had verbleven (Verklaring DVZ, vraag 22 en 37). U beschikt ook niet over enig begin van bewijs van uw onafgebroken verblijf in België. U stelt dat u H. betaalde via Moneygram maar u beschikt niet over betalingsbewijzen (CGVS, p. 18 en 19). Dat haar dochter u gevraagd zou hebben om deze te vernietigen volstaat niet als uitleg. Daarnaast hebt u in België op geen enkel moment hulp of bescherming gezocht bij de autoriteiten of bij niet-gouvernementele organisaties. U verklaarde wel dat u tijdens deze periode meermaals in contact kwam met de politie (CGVS p.11) die u bovendien actief hulp aanbood (CGVS p. 19) en tevens dat u ervan op de hoogte was dat andere vrouwen in uw situatie aangifte deden bij de politie (CGVS p. 11). U zegt dat u niet inging op het aanbod van de politie omdat u de weg niet wist (CGVS p. 11).”

Verzoekster herhaalt in haar verzoekschrift haar reeds afgelegde verklaringen met betrekking tot Frankrijk en het ontbreken van bewijsstukken. Hiermee doet zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijft.

Verder legt verzoekster een handgeschreven document neer met daarop enkele bedragen. Dit document kan echter door eender wie, op eender welk moment zijn opgemaakt en heeft bijgevolg geen enkele bewijswaarde.

Nog stelt verzoekster in haar verzoekschrift dat ze initieel geen beroep deed op de Belgische autoriteiten uit vrees. Dit strookt geenszins met haar eerdere verklaring dat ze de politie niet contacteerde, omdat ze de weg niet wist. Dat verzoekster plots een alternatieve verklaring biedt doet verder afbreuk aan haar geloofwaardigheid.

Tevens wordt in de nota met opmerkingen terecht opgemerkt dat het door verzoekster thans neergelegde politieverhoor haar ongeloofwaardige verklaringen verder onderstreept:

“Wat de inhoud van het gehoorverslag betreft, merkt verweerder op dat dit de ongeloofwaardige verklaringen van verzoekster voor het CGVS bevestigt. Zo verklaarde verzoekster dat ze tussen 2016 en 2021 in België verbleef en dit bevestigt ze ook in haar verzoekschrift (NPO p.5). In de bestreden beslissing werd reeds gemotiveerd dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekster haar onafgebroken verblijf in België gedurende deze periode. In het gehoorverslag dat nu door verzoekster wordt neergelegd staat, in tegenstelling tot haar verklaringen afgelegd bij het CGVS, te lezen op p.4 dat verzoekster heeft verklaard voor de politie dat ze in 2017 is aangekomen in Frankrijk, maar regelmatig naar België kwam voor haar vriend en dat ze sinds oktober (het verslag dateert van het jaar 2021) in België is. Verzoekster bevestigt in dit verslag dus dat ze in de periode van 2016 tot 2021 niet, of zij het slechts sporadisch, in België heeft verbleven.

Daarnaast verklaart verzoekster tijdens dit politieverhoor ook dat ze een jaar in Italië heeft gewerkt voor J. waarna ze is vertrokken naar Frankrijk (p.4). Ook dit bevestigt de ongeloofwaardigheid van het verhaal dat verzoekster heeft verteld bij het CGVS, aangezien ze tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat ze in België de dochter van H. ontmoette en dus niet in Italië (NPO p.9). Verder verklaart ze tijdens dit politieverhoor dat ze na een jaar te hebben gewerkt in de prostitutie voor J. is gevlucht naar Frankrijk (p.4). In Frankrijk heeft verzoekster volgens haar verklaringen niet gewerkt in de prostitutie en in België heeft ze zelf

online gevonden hoe ze aan de slag kon in de prostitutie (p.5 verhoorverslag). Verweerder kon dus terecht in de bestreden beslissing stellen dat er geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden onafgebroken verblijf in België van verzoekster in de periode van 2016 tot 2021 en aan de gedwongen prostitutie door mevrouw H. tijdens deze periode.”

Waar verzoekster nog verwijst naar de voodoo-vloek als reden dat ze geen aangifte deed, merkte de bestreden beslissing reeds terecht het volgende op:

“Wat betreft de vrees voor de gevolgen van het verbreken van een eed, dient bijkomend toegevoegd dat uit het EASO Country of Origin Information Report – Nigeria – Seks trafficking of women blijkt dat voodoo of ‘juju’ een traditionele religie is in West Afrika. Men gelooft dat geesten of goden over de aarde heersen en elk aspect van het menselijk bestaan bepalen. Deze goden kunnen mensen beschermen of hen straffen. De rituele eed of ‘juju’ wordt in de Nigeriaanse mensenhandel gebruikt als een dwangmiddel om de slachtoffers psychologisch onder controle te houden. De angst voor de consequenties van het verbreken van de eed, zijnde de bestraffing door de goden, is immers erg groot. Er wordt namelijk geloofd dat het verbreken van de eed de goden zal ontstemmen, hetgeen kan leiden tot ernstige ziekte, krankzinnigheid of de dood van de verbreker van de eed of diens familieleden. Opdat een dergelijke vrees in hoofde van het slachtoffer kan worden aangenomen moet de betrokken persoon dat geloof dan ook noodzakelijkerwijs aanhangen, wat in casu niet het geval blijkt te zijn. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u een katholiek christen bent (CGVS, p.4) en nergens uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat u aanhanger bent van een traditionele religie. Bovendien werd er geen geloof gehecht aan uw verklaringen over gedwongen prostitutie door mevrouw H. en bleken uw opeenvolgende verklaringen over uw ex en diens familie (die geen christenen zijn en aan voodoo zouden doen) niet eensluidend (CGVS, p. 21).”

Verzoekster doet geen afbreuk aan de onderhavige, concrete motivering door op algemene wijze te stellen dat voodoo deel uitmaakt van de Nigeriaanse gemeenschap. Ze toont immers geenszins aan dat ze deze overtuigingen aanhangt.

Met betrekking tot de berichten die verzoekster neerlegt om de bedreigingen van H. aan te tonen, merkt de Raad op dat dit schermopnames betreffen, zodat er geen enkele garantie is qua authenticiteit. Er kan op geen enkele manier worden afgeleid dat deze berichten effectief afkomstig zijn van de broer van verzoekster. Bijgevolg kunnen zij eenvoudigweg in scene gezet zijn, gaan zij niet uit van een objectieve bron en kan aan de inhoud van deze berichten geen objectieve bewijswaarde worden gehecht.

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing terecht dat verzoekster haar onwetendheid met betrekking tot haar reis naar Europa niet kan overtuigen:

“Betreffende deze problemen dient nog gewezen te worden op het feit dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de beschikbare informatie. Zo verklaart u dat u niet wist dat het vaak gebeurt dat meisjes uit Nigeria naar Europa gestuurd worden met de belofte op werk, maar dan uiteindelijk gedwongen worden om in de prostitutie te werken (CGVS, p. 13). Echter uit info waarover het CGVS beschikt blijkt dat het beeld van een jonge vrouw wonende in Benin City (zoals u) die niets weet van migratie en prostitutie, niet correct is, aangezien bijna 100% van de vrouwen weldegelijk weet welke jobs ze zullen doen in Europa, door o.a. de vele sensibiliseringscampagnes. (zie administratief dossier). U werd volgens uw verklaringen duidelijk verteld dat u naar Europa ging om te werken en bracht ook uw familie hiervan op de hoogte, aangezien zij sinds uw vertrek voor uw kinderen zorgen (CGVS p. 7). U was op de moment van uw ronseling door mevrouw H. een volwassen vrouw van 25 jaar, die in contact stond met de maatschappij als verkoopster op de markt. Er is dus geen enkele reden om aan te nemen dat u niet op de hoogte zou zijn van deze praktijken en de risico's die eraan verbonden zouden zijn, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u volledig onwetend zijn over de risico's van het ingaan op een belofte over werk in Europa en het zweren van een schuld, ernstig aantast.”

Waar verzoekster in haar verzoekschrift stelt dat er geen landeninformatie voorligt waarop de bestreden beslissing zich baseert, verwijst de Raad naar het administratief dossier waar deze informatie eenvoudigweg kan worden geraadpleegd (landeninformatie, stuk 6).

Verzoekster stelt verder dat haar laaggeschoolde profiel haar onwetendheid kan verklaren. Echter, wordt reeds door de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoekster een 25-jarige vrouw was die als verkoopster op de markt stond. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekster in staat zou zijn geweest om kennis te nemen van de vele sensibiliseringscampagnes en praktijken, daargelaten haar vermeende laaggeschoolde profiel. Haar vermeende onwetendheid overtuigt geenszins. Overigens blijkt uit de door verzoekster aangevoerde landeninformatie dat het wel degelijk geweten is dat vrouwen naar Europa worden gestuurd om prostitutie-activiteiten uit te oefenen (Myria, *Externe bijdrage: Jonge (minderjarige) Nigeriaanse slachtoffers van mensenhandel*, 2018 p. 65).

De bestreden beslissing stelt verder op pertinente wijze vast dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde:

“Verder legt u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de gebeurtenissen die leidden tot uw vertrek. Zo zegt u dat u uit het huis gezet wordt van uw echtgenoot zeven dagen na de geboorte van uw kind (CGVS vragenlijst, vraag 5). Later zegt u echter dat u nog zwanger was van uw derde kind toen u voor mevrouw H. begon te werken (CGVS p. 12). U zegt ook eerst dat u in het huis van mevrouw H. woonde (CGVS vragenlijst, vraag 5), later zegt u dat u een kamer huurde in Oni Street, waar u samen met uw kinderen woonde (CGVS p. 13).

Uw verklaringen in verband met de bedreigingen door de traditionele genezer zijn evenmin eensluidend. Op de DVZ verklaart u dat u bedreigingen kreeg van hem vanaf 2017 via de telefoon (CGVS vragenlijst, vraag 5) terwijl u tijdens uw onderhoud op het CGVS zegt dat u door hem niet bedreigd werd (CGVS p. 24), pas bij confrontatie met de eerdere verklaringen zegt u dan dat u in 2019 via de telefoon door hem bedreigd werd (CGVS p. 24).”

De verklaringen van verzoekster zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. De nuanceringsen die verzoekster tracht aan te bieden in haar verzoekschrift zijn dan ook niet dienstig.

Voorts wordt terecht opgemerkt dat verzoekster beroep kan doen op de Nigeriaanse autoriteiten:

“Voor de volledigheid dient te worden toegevoegd dat er in Nigeria een federale organisatie door de overheid in het leven werd geroepen, die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, namelijk het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano, Lagos, Sokoto en Uyo) die een veilige opvang biedt aan slachtoffers van mensenhandel, ook slachtoffers van mensenhandel die teruggekeerd zijn uit het buitenland naar Nigeria. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de mensenhandelaren betreft.”

Waar verzoekster kritiek uit op de werking van NAPTIP, is de Raad van oordeel dat, daargelaten bepaalde disfuncties, de bescherming en opvang die wordt aangeboden wel degelijk effectief is.

Ook de motivering over de problemen met haar echtgenoot en de door verzoekster neergelegde documenten tijdens de administratieve fase van de procedure worden niet dienstig weerlegd. Deze motieven zijn pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen:

“In verband met de problemen met uw echtgenoot, V.N. de vader van uw kinderen, en zijn familie, verklaart u dat u vreest dat de familie mogelijks zal proberen de kinderen van u af te nemen maar dat u verder geen vrees heeft voor uzelf bij terugkeer (CGVS p. 21). U verklaart wel dat u vreest dat de familie mogelijks voodoo zal gebruiken tegen u en uw kinderen. Hier valt te benadrukken dat u sinds 8 jaar niets meer van de familie van de vader van uw kinderen heeft gehoord (CGVS p. 21) en u zelf heeft aangegeven dat de vader van uw kinderen nooit meer interesse heeft getoond in de kinderen en uzelf, en u ook zelf zegt dat ze niets willen dat van u is, met betrekking tot de kinderen.

Voorts legt u in verband met de problemen die u had met V.N. en zijn familie tegenstrijdige verklaringen af: zo zegt u eerst dat u niet getrouwd was met V.N. omdat uw vader en ook de familie van V. ertegen waren (CGVS, p. 20, p. 24). Op een ander moment zegt u dan weer dat uw vader net wél wou dat u met V. zou trouwen en dat uw ouders u daarom niet opvingen toen u door de familie en hem mishandeld werd en u uit het huis moest vertrekken (CGVS, p. 14). U zegt tijdens uw onderhoud bij DVZ dat u beschuldigd werd door de stam van uw echtgenoot van hekserij (CGVS vragenlijst, vraag 5), tijdens uw onderhoud op het CGVS zegt u echter dat de beschuldigingen van hekserij afkomstig zijn van de broers en zussen van V.N. die naar een ‘native dokter’ –die niet behoort tot de stam van N. - gingen en die zei dat u een heks was en dat u verder geen problemen had met de stam van V.N. (CGVS p. 23). U verklaart tevens bij DVZ dat u door de familie van N. heel hard geslagen werd (CGVS vragenlijst, vraag 5). U vermeldde deze problemen echter niet tijdens uw interview op het CGVS. Toen u er echter naar gevraagd werd, namelijk specifiek of u, naast het feit dat uw man nog andere vrouwen meebracht naar huis en dat u een heks genoemd werd, nog andere

problemen had, antwoordde u daarop negatief (CGVS p. 23). U herinnerde zich pas dat u geslagen werd wanneer u geconfronteerd werd met uw eerdere verklaringen hierover (CGVS p. 23). Verder zei u bij DVZ dat u door de familie gedwongen werd om te werken op het land (CGVS vragenlijst, vraag 5) terwijl u in het interview met het CGVS zegt dat u enkel in het huishouden moest werken. Pas toen met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, vertelde u dat u ook op het land moest werken (CGVS p. 23)."

"De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Documenten kunnen immers enkel dienen ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen hetgeen hier niet het geval is. De kopie van eerste en laatste twee bladzijden van uw paspoort bevestigt enkel uw identiteitsgegevens en nationaliteit welke in deze beslissing niet ter discussie staan. Aan privé beeld- en audio materiaal kan geen bewijskracht worden toegekend gezien het mogelijk is om deze te manipuleren. Bovendien kan er niet uit worden afgeleid wie de bedreigingen/vloek uitspreekt, noch op wie deze van toepassing zou zijn. Verder is er geen duidelijkheid over de datum of maker van deze opnames, waardoor deze op elk moment en door eender wie kan gemaakt zijn."

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

"Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing

van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

Verzoekster brengt zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend vijftwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP